

A black and white photograph showing a lakeside town. In the foreground, there is a dense thicket of trees and bushes on the left, and a small group of white birds, possibly swans or geese, are gathered near the water's edge. The middle ground features a body of water with a small, sandy or rocky peninsula. On the far side of the water, a town is visible, characterized by a prominent church tower with a dome and several tall, slender trees. The background is a hazy, overcast sky.

Samostan so. Nauma

na južni obali Ohridskega jezera ob jugoslovansko-albanski meji. Eden najstarejših cerkvenih spomenikov v Jugoslaviji.

Pogled na Novo Štifo v gornjegrajski dolini.

Relief iz premoga.

Spominek vestfalskih Slovencev na njihovo romanje
na Brezje.

Ogromna skala, ki jo je privalil velik plaz ob povodnji skoraj do ceste v Novi Štifti.

Ena prvih poti naših vestfalskih rojakov na potu v domovino je bil obisk naše nebeške Matere na Brezjah. Spominek, ki so ga prinesli s seboj, priča o globoki vernosti naših ljubih bratov v daljni Vestfaliji. Nad reliefom, ki je vklesan v premog, visi rudarski znak: dve prekržani kladivi s svetiljko, pod podobo pa je istolako izklesan napis: O Marija, varuj nas! O Marija, vodi nas! Vestfalski Slovenci 25. avgusta 1927. Relief je začasno na zunanji strani desnega okna milostne kapele M. B.

Državna podkovska šola je ena najstarejših šol v Ljubljani. Obstoji že okrog 80 let in jo je do prevrata upravljala Kmetijska družba, potem pa jo je prevzela država. Šola vodi vedno po dva sporedna polletna tečaja, na katerih se naši kovači temeljito izučijo v podkovski umetnosti. Tečaji se vedno začnejo z novim četrtletjem. Tako je vedno en tečaj za tri mesece pred drugim s tem namenom, da udeleženci prvega lahko pomagajo učencem drugega tečaja.

Letos je pravo leto volitev. Kar po vrsti so šle: oblasne, občinske, državnozborske in končno trgovske in obrtne. Ljudje so se bolj navadili kroglic kot drobiža v žepu. Slika nam predstavlja način jugoslovanskih volitev, kar je našim volilcem več kot znano.

90 letn
v Logu pri Žireh

n in rod.

Ohridskega jezera tik ob Albaniji, leži starodavni samostan. Samostan je ustanovil sv. Naum leta 905, kjer je tudi živel. Prenovljena, je velika božja pol. Okrog cerkve so samostani. Grajske doline ter leži ob cesti, ki vodi iz Gornjega grada (na naredila strahovita povodenj. Sprožila je veliko skalo, ki je po- o, ki jo je plaz privallil s seboj nad 500 m daleč, skoraj do ceste.

Fantje iz Dan pri Ložu režejo bukove prage (švelarje).

Primožič
še vsa kmetska dela.

Državna podkovska šola v Ljubljani v letošnjem poletju.

Volilni lokal 11. sept. letošnjega leta v mariborski oblasti.

Naše žensstvo pa zaenkrat še nima pravice, bliže spoznati in preizkusiti te usodopolne škatle. Zato si jih na naši sliki more temeljito ogledati. Na prednji steni skrinjice je pritrjena kandidatna lista, nad skrinjico pa je „požiralnik“, ki sprejema kroglice. Vsak volilec mora zaprto roko vtakniti v vsako skrinjico, kroglico pa spusti v tisto, katere kandidatno listo smatra po vesti za najboljšo za blagor države in ljudstva. Ta način volitev je res zelo praktičen, ker ni treba pisati in popravljati glasovnic, pač pa je v toliko nepripraven, ker ni čisto tajen. Dobro uho — in to imajo navadno vsi varuhi skrinjic — večkrat razločno sliši, kam „kugelca prileti“. To je za volilca, ki nima baš velike srčnosti, da bi javno pokazal svoje prepričanje — včasih tudi iz povsem opravičene previdnosti — lahko zelo neprijetno.

Danes so v modi bubi-frizure. Tudi na kmete že silijo. Pravijo, da so bolj higijenske od dolgih las in bolj praktične. Temu je res težko oporekati. A na drugi strani pa tudi moramo priznati, da kras ženske še vedno ostanejo dolgi lasje, čeprav je nekaj več dela z njimi. Saj, kadar gre za lepoto, se premnogim damam — pa tudi gospodje niso vedno izvzeli — časa itak ne zdi preveč škoda.

Na letošnji razstavi v Ljubljani je v tekmi las zmagala Tončka Durlava iz Škocjana na Dolenjskem. Njena kila je dolga 171 cm.